

אנגלקוביץ, ברוך

ברוך, בן קלריסה ונתן, נולד בבלגרד שביוגוסלביה ביום י"ד בתשרי תש"ט (17.11.1948). כשהיה בן שבועיים עלתה משפחתו לארץ והתיישבה בירושלים. את לימודיו היסודיים למד בבית הספר על-שם הנרייטה סולד בירושלים, והשלים את לימודיו בבית החינוך התיכון, אף הוא בירושלים. ברוך היה ספורטאי מצטיין בענף הטניס, בריצה ובקליעה למטרה. אך את מירב מרצו הקדיש לשחייה. במשך חמש עשרה שנים היה חבר בנבחרת השחיה של י.מ.ק.א. וזכה במספר רב של מדליות.

ברוך גויס לצה"ל בשלהי אוקטובר 1966. בתחילה התנדב לקומנדו הימי, אך לאחר שעבר את כל האימונים המפרכים, התגלה שלא יוכל להמשיך ולצלול בגלל מחלת-ילדות נשכחת. הוא עבר לחיל השריון ושם השלים סדרה של קורסים: מש"ק טנק, תותחן טנק ומפקד-טנק. הוא נשלח לקורס קצינים וכמעט עמד בו, אך הורחק שבועיים לפני הסיום בגלל עבירה משמעתית. מכיון שהיה חניך טוב בקורס, הוצע לו לחזור לקורס הבא, אך ברוך סירב והעדיף לשמש מדריך תותחנות בבית-הספר לשריון. בשנת 1967 השתתף במלחמת ששת הימים ולחם בחזית הדרום ואחרי כן השתתף גם במבצע כרמה. בתעודת השחרור מהשירות הסדיר נרשמה ההערה הבאה: "מפקד ומדריך מצויין".

בשלהי אוקטובר 1969 השתחרר מהשירות הסדיר. הוא הצטרף לקורס לשרטוט בניין ושם פגש את מרים, שנשא אותה לאישה בשנת 1971. הוא המשיך בלימודים גבוהים בבית הספר להנדסאים "אורט" בירושלים כשהוא עובד ביום כטכנאי בניין ולומד בערב. בשנת 1973 נולד בנו בכורו בועז. ברוך התקדם יפה בעבודתו, וראה ברכה במעשיו. מזמן לזמן היה נקרא לשירות מילואים ובתקופת שירות המילואים האחרונה שלו, הוענקה לו תעודת תותחן מצטיין. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים הייתה אשתו בחודש החמישי להריונה. ברוך הצטרף ליחידתו והשתתף בקרבות הבלימה והפריצה נגד הסורים ברמת הגולן. ביום ט"ו בתשרי תשל"ד (11.10.1973), בפריצה אל מעבר לקו הסגול באזור חאן-ארנבה, נפגע הטנק שלו וברוך נפל. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה ובן. (בנו השני נולד לאחר מותו ונקרא על שמו – ברוך), לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "ברוך היה מפקד מצויין ושימש מופת ודוגמה לחבריו".